Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2016. gada 17. martā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Regula (EK) Nr. 882/2004 — Regula (EK) Nr. 854/2004 — Oficiālas dzīvnieku barības un pārtikas produktu kontroles — Nodevas, ko dalībvalstis var iekasēt, lai segtu ar oficiālajām kontrolēm saistītās izmaksas — Izmaksas par veterinārārstu palīgu mācībām

Lieta C-112/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Østre Landsret* (Austrumu reģiona Apelācijas tiesa, Dānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 2. martā un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 4. martā, tiesvedībā

Kødbranchens Fællesråd , kas rīkojas *Århus Slagtehus A/S*, *Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen*, *Hadsund Kreaturslagteri A/S*, *Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S*, *Kjellerup Eksportslagteri A/S*, *Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S*, *Vejle Eksportslagteri A/S* vārdā,

pret

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri ,

Fødevarestyrelsen .

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Likurgs [*C. Lycourgos*] (referents), tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerāladvokāts N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Kødbranchens Fællesråd*, kas rīkojas *Århus Slagtehus A/S*, *Hadsund Kreaturslagteri A/S*, *Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S*, *Kjellerup Eksportslagteri A/S*, *Vejle Eksportslagteri A/S* vārdā, pārstāvis – *H. Sønderby Christensen*, *advokat*,

— *Kødbranchens Fællesråd*, kas rīkojas *Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen* un *Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S* vārdā, pārstāvji – *M. Honoré* un *H. Djurhuus*, *advokater*,

* Tiesvedības valoda – dāņu.

— Dānijas valdības vārdā – *C. Thorning*, pārstāvis, kam palīdz *R. Holdgaard*, *advokat*,

— Eiropas Komisijas vārdā – *H. Støvlbæk* un *D. Bianchi*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 1. lpp., un labojums – OV 2004, L 191, 1. lpp.), 27. panta 4. punkta a) apakšpunktu un VI pielikuma 1. un 2. punktu.

2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Kødbranchens Fællesråd* (Liellopu gaļas nozares arodorganizācija), kura rīkojās šādu septiņu lopkautuvju uzņēmumu vārdā: *Århus Slagtehus A/S*, *Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen*, *Hadsund Kreaturslagteri A/S*, *Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S*, *Kjellerup Eksportslagteri A/S*, *Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S* un *Vejle Eksportslagteri A/S* (turpmāk tekstā visi kopā – "lopkautuvju uzņēmumi"), un *Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri* (Pārtikas, lauksaimniecības un zivsaimniecības ministrija) un *Fødevarestyrelsen* (Dānijas Veterinārais un pārtikas dienests) par nodevas, kas paredzēta ar dzīvnieku barības un pārtikas oficiālo kontroli saistīto izdevumu segšanai, iekasēšanu.

Tiesību akti

Savienības tiesības

Regula Nr. 854/2004

3 Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 854/2004, ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu (OV L 139, 206. lpp., un labojums – OV 2004, L 226, 83. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2013. gada 31. maija Regulu (ES) Nr. 517/2013 (OV L 158, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 854/2004"), 2. panta 1. punkta h) apakšpunktā ir paredzēts:

"Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

[..]

h) "veterinārārsta palīgs" ir persona, kas saskaņā ar šo regulu ir tiesīga darboties šādā amatā un ko iecēlusi kompetentā iestāde, un kas strādā ar valsts pilnvarotā veterinārārsta pilnvarojumu un uz viņa atbildību."

4 Regulas Nr. 854/2004 5. panta 1. un 4. punktā, 5. punkta a) apakšpunktā un 7. punktā ir noteikts:

"1. Valsts pilnvarotais veterinārārsts veic inspekciju kautuvēs, savvaļas dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumos un gaļas sadalīšanas uzņēmumos, kas laiž tirgū svaigu gaļu, saskaņā ar vispārīgajām prasībām, kas noteiktas I pielikuma I sadaļas II nodaļā, kā arī saskaņā ar īpašajām prasībām, kas noteiktas IV sadaļā, jo īpaši attiecībā uz:

[..]

[..]

4. Veterinārārsta palīgi, kā norādīts III sadaļas I nodaļā, var palīdzēt valsts pilnvarotajam veterinārārstam veikt oficiālās kontroles, ko veic saskaņā ar I pielikuma I un II sadaļu. Šādā gadījumā viņi strādā kā neatkarīgas komandas daļa.

5.

a) Dalībvalstis nodrošina, ka tām ir pietiekami daudz pilnvarotu darbinieku, lai veiktu oficiālās kontroles, kas noteiktas saskaņā ar I pielikumu, un tik bieži, kā norādīts III sadaļas II nodaļā.

[..]

7. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts pilnvarotie veterinārārsti un veterinārārsta palīgi ir kvalificēti un tiek apmācīti saskaņā ar I pielikuma III sadaļas IV nodaļu."

5 Regulas Nr. 854/2004 I pielikumā runa ir par svaigu gaļu un tostarp ir ietverta I sadaļa, kurā detalizēti noteikti valsts pilnvarota veterinārārsta kontroles un inspekcijas uzdevumi, un III sadaļa "Pienākumi un kontroļu biežums".

6 Regulas Nr. 854/2004 I pielikuma III sadaļā ir ietverta I nodaļa "Veterinārārsta palīgi", kurā paredzēts, ka "veterinārārsta palīgi var palīdzēt valsts pilnvarotajam veterinārārstam visu uzdevumu veikšanā, ievērojot šādus ierobežojumus un jebkādus IV sadaļā noteiktus īpašus noteikumus". Šajā pašā sadaļā ir ietverta III nodaļa "Kautuves darbinieku iesaistīšana", kurā paredzēts, ka dalībvalstis var atļaut kautuvju darbiniekiem pārņemt veterinārārsta palīgu darbības mājputnu un trušu gaļas ražošanas kontrolē.

7 Šī III sadaļa ietver arī IV nodaļu "Profesionālā kvalifikācija". Šīs nodaļas B daļā "Veterinārārsta palīgi" ir paredzēts:

"1. Kompetentā iestāde var iecelt par veterinārārsta palīgiem vienīgi personas, kas ir apmācītas un nokārtojušas pārbaudi [..].

[..]

6. Veterinārārsta palīgiem ir jāatjaunina zināšanas un jābūt informētiem par jaunāko notikumu gaitu, regulāri turpinot izglītoties un lasot profesionālo literatūru. Veterinārārsta palīgam, kad vien iespējams, jāiesaistās ikgadējās izglītības turpināšanas darbības.

[..]"

Regula Nr. 882/2004

8 Regulas Nr. 882/2004 preambulas 6., 11., 12. un 32. apsvērumā ir noteikts:

"(6) Dalībvalstīm jāpiemēro dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību akti, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumi un jāuzrauga un jāpārbauda tas, lai iesaistītie uzņēmēji attiecīgās minēto tiesību aktu un noteikumu prasības pildītu visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos. Šim nolūkam jāorganizē oficiālā kontrole.

[..]

(11) Kompetentajām iestādēm, kas atbild par oficiālās kontroles veikšanu, jāatbilst virknei darbības kritēriju, lai nodrošinātu šo iestāžu objektivitāti un efektivitāti. To rīcībā jābūt pietiekamam skaitam pienācīgi kvalificēta un pieredzējuša personāla un atbilstīgām iekārtām un aprīkojumam, lai varētu pienācīgi veikt savus pienākumus.

(12) Oficiālā kontrole jāveic, izmantojot piemērotas metodes, kas izstrādātas tieši šim nolūkam, tostarp izmantojot drošības standartpārbaudes un pastiprinātu kontroli, piemēram, inspekcijas, pārbaudes, revīzijas, paraugu ņemšanu un testēšanu. Lai šīs metodes īstenotu pareizi, ir atbilstīgi jāapmāca oficiālās kontroles personāls. Apmācība vajadzīga arī tādēļ, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes lēmumus pieņem vienotā veidā, jo īpaši attiecībā uz kritisko kontroles punktu bīstamības analīzes (*HACCP*) principu īstenošanu.

[..]

(32) Lai organizētu oficiālo kontroli, jābūt pieejamiem atbilstīgiem finanšu līdzekļiem. Tādēļ dalībvalstu kompetentajām iestādēm jābūt spējīgām iekasēt nodevas vai maksas, lai segtu oficiālās kontroles gaitā radušos izdevumus. Šajā procesā dalībvalstu kompetentās iestādes brīvi nosaka minētās nodevas un maksas kā maksājumus ar vienoti noteiktu likmi, ņemot vērā faktiskās izmaksas un uzņēmumu īpašo situāciju. Ja nodevas iekasē no uzņēmējiem, piemēro kopējus principus. Tādēļ jānosaka kritēriji inspekcijas nodevu apjoma noteikšanai. [..]"

9 Regulas Nr. 882/2004 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

"Ar šo regulu paredz vispārīgus noteikumus par oficiālās kontroles veikšanu, kas vajadzīga, lai pārbaudītu atbilstību noteikumiem, kuru mērķis jo īpaši ir šāds:

a) novērst, likvidēt vai līdz pieņemamam līmenim samazināt risku, kam tiešā veidā vai vides ietekmē ir pakļauti cilvēki un dzīvnieki".

10 Šīs regulas 3. panta 1. punktā ir noteikti dalībvalstu vispārīgi pienākumi attiecībā uz oficiālo kontroļu organizēšanu un it īpaši ir paredzēts, ka šīs oficiālās kontroles "veic regulāri, atbilstīgi esošajai riska pakāpei un pietiekami bieži, lai sasniegtu šīs regulas mērķus", ņemot vērā minētajā tiesību normā precizētos faktorus.

11 Minētās regulas 6. pants "Personāls, kas veic oficiālo kontroli" ir formulēts šādi:

"Kompetentā iestāde nodrošina to, ka viss oficiālās kontroles personāls:

a) saņem tādu atbilstīgu apmācību savā kompetences jomā, kas ļauj tam kompetenti pildīt pienākumus un saskanīgā veidā veikt oficiālo kontroli. Šī apmācība pēc vajadzības aptver jomas, kas minētas II pielikuma I nodaļā;

b) pārzina jaunumus savā kompetences jomā un pēc vajadzības saņem regulāru papildu apmācību,

[..].”

12 Šīs pašas regulas 26. pantā ir paredzēts:

“Dalībvalstis nodrošina to, ka ir pieejami pietiekami finanšu resursi, lai vajadzīgo personālu un pārējos oficiālās kontroles resursus apgādātu ar visiem vajadzīgajiem līdzekļiem, tostarp izmantojot vispārējo nodokļu politiku vai paredzot nodevas vai maksas.”

13 Saskaņā ar Regulas Nr. 882/2004 27. panta 1. punktu un 4. punkta a) apakšpunktu:

“1. Dalībvalstis var iekasēt nodevas vai maksas, lai segtu ar oficiālo kontroli saistītos izdevumus.

[..]

4. Nodevas, ko saskaņā ar 1. vai 2. punktu iekasē par oficiālo kontroli:

a) nedrīkst būt lielākas par izdevumiem, kuri atbildīgajām kompetentajām iestādēm radušies saistībā ar VI pielikumā minētajiem kritērijiem.”

14 Regulas Nr. 882/2004 VI pielikumā tādējādi ir izklāstīti kritēriji, kas jāņem vērā nodevu aprēķināšanā:

“1. Oficiālajā kontrolē iesaistītā personāla algas.

2. Oficiālajā kontrolē iesaistītā personāla izmaksas, tostarp iekārtas, darbarīki, piederumi, apmācība, komandējumu izdevumi un blakus izmaksas.

3. Laboratoriskās analīzes un paraugu ņemšanas izmaksas.”

Dānijas tiesības

15 Ministrijas 2006. gada 13. decembra Noteikumu Nr. 1455 par veterinārārstu palīgu mācībām dzīvnieku izcelsmes produktu kontrolei (*bekendtgørelse nr. 1455 om uddannelsen til tilsynstekniker inden for kontrol med animalske produkter*; turpmāk tekstā – “Ministrijas noteikumi Nr. 1455/2006”) 1. pantā ir noteikts:

“Mācību mērķis ir ļaut iegūt tādu kvalifikāciju, kas mācības apguvušajai personai sertificēta veterinārārsta uzraudzībā un ar tā atbildību ļautu piedalīties specifisku kontroles uzdevumu veikšanā lopkautuvēs, medījumu apstrādes uzņēmumos un gaļas sadalīšanas vietās, kur tiek tirgota svaiga gaļa (skat. [Regulu Nr. 854/2004]). Turklāt mācības apguvušajai personai ir jābūt atbilstoši kvalificētai, lai ar sertificētu veterinārārstu atbildību varētu veikt kaušanai paredzēto mājputnu pārbaudi.”

16 Ministrijas noteikumu Nr. 1455/2006 2. pantā ir paredzēts:

“1. Mācības veido nepilna laika profesionālās mācības, ko mūžizglītības programmas veidā piedāvā mācību iestādes, kuras šim nolūkam akreditējusi Izglītības ministrija.

2. Mācību ilgums atbilst 36 nedēļu pilna laika mācībām, no kurām 16 nedēļas ir praktiskās mācības.

[..]”

17 Ministrijas noteikumu Nr. 1455/2006 3. pants ir formulēts šādi:

"1. Iestāde mācību programmā var uzņemt kandidātus, kuri apliecina, ka ir apmeklējuši attiecīgas profesionālās mācības, vai kuriem ir trīs gadu pieredze attiecīgā darbā.

2. Reģistrēšanas mācībām priekšnoteikums ir parakstīta vienošanās par praksi starp dalībnieku un Dānijas Veterinārā un pārtikas dienesta (*Fødevarestyrelsen*) reģionālo iestādi."

18 Ministrijas 2013. gada 27. decembra Noteikumu Nr. 1649, kuri tostarp reglamentē maksājumu kārtību par pārtikas, dzīvnieku barības un dzīvnieku veterinārajām kontrolēm (*bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v.*; turpmāk tekstā – "Ministrijas noteikumi Nr. 1649/2013"), 1. pantā ir paredzēts:

"Šie noteikumi nosaka nodevu maksāšanas kārtību, lai finansētu pārtikas, dzīvnieku barības, dzīvnieku veterinārās kontroles, kā arī uzņēmumu, aprīkojuma un produktu, tostarp produktu, kas nav pārtikas produkti vai kas nav dzīvnieku izcelsmes produkti, kontroles un citus uzdevumus – tostarp inspekcijas, atļauju izsniegšanu, reģistrāciju, akreditēšanu, atskaišu sagatavošanu, sertificēšanu un analīzes. Noteikumos ir arī paredzēta nodevu maksāšanas kārtība, lai finansētu inspekcijas eksportam."

19 Ministrijas noteikumu Nr. 1649/2013 3. pantā ir noteikts:

"Uzņēmumiem, kuriem ir atļauts kaut lopus saskaņā ar tiesību aktiem pārtikas jomā un uz kuriem neattiecas 23. pants, ir jāfinansē Dānijas Veterinārā un pārtikas dienesta (*Fødevarestyrelsens*) veiktās pārbaudes atbilstoši šīs nodaļas normām."

20 Saskaņā ar Ministrijas noteikumu Nr. 1649/2013 4. pantu:

"1. 3. punktā minēto maksājumu aprēķina, pamatojoties uz konstatētajiem tiešajiem un kopējiem kontroles izdevumiem.

2. No katra uzņēmuma tiešajiem maksājumiem par pārbaudēm sedz atalgojumu, tostarp to, kas samaksāts par kontroli atbildīgajiem darbiniekiem, kā arī izdevumus par paraugu analīzēm laboratorijās un administratīvās izmaksas, kas saistītas ar kontroles veikšanu katra uzņēmuma līmenī.

[..]

4. Šādi kopējie pārbaužu izdevumi ir jādala uzņēmumu starpā proporcionāli to tiešajiem maksājumiem par kontroli:

[..]

3) Izmaksas, kas radušās, lai nodrošinātu par kontroli atbildīgo darbinieku iesaisti mūžizglītības programmā, tostarp minēto darbinieku, kuri tikuši pieņemti darbā, lai apgūtu šīs mācības, iesaisti kontroles asistentu mācībās, kā arī ar to saistītie izdevumi.

[..]"

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

21 Kopš 2000. gada visiem Dānijas lopkautuvju uzņēmumiem ir jāmaksā nodeva par gaļas kontroli, kuras apmēra noteikšanā ņem vērā izdevumus, kas Dānijas Veterinārajam un pārtikas dienestam radušies par kontroles asistentu mācībām. Iepriekš šie izdevumi tika finansēti no vairākām shēmām, no kurām viena paredzēja, ka minētie izdevumi tiek iekļauti valsts budžetā kā pārvaldes izdevumi.

22 Personas, ka vēlas apgūt kontroles asistenta pārtikas nozarē mācības, pieņem darbā Dānijas Veterinārais un pārtikas dienests, noslēdzot darba tiesiskās attiecības uz noteiktu laiku kā ar "kontroles asistentiem". To pieņemšana darbā nozīmē pienākumu iepriekš apmeklēt 36 nedēļu mācības. Kā izriet no iesniedzējtiesas nolēmuma, kontroles asistenti nekad agrāk nav veikuši uzdevumus saistībā ar gaļas kontroli, tomēr, lai viņi varētu tikt uzņemti šajās mācībās, kandidātiem ir jāapliecina atbilstoša trīs gadu pieredze vai atbilstošas mācības miesnieka, gaļas izstrādājumu pagatavotāja vai gaļas apstrādātāja specialitātē. Lai kandidāti varētu tikt pieņemti darbā par kontroles asistentiem, minēto asistentu mācību laikā viņiem ir jānostrādā prakse lopkautuvē un pēc tam jānokārto pārbaudījums. Tad viņi var tikt norīkoti vairākās lopkautuvēs, lai veiktu gaļas kontroles funkcijas.

23 No faktiem, kādus tos izklāsta iesniedzējtiesa, izriet, ka šo mācību kopējās izmaksas, tostarp mācības apguvušajām personām samaksāto atalgojumu, sedz lopkautuvju uzņēmumi, arī tie, kuros nav ticis norīkots neviens kontroles asistents, un tie, kuros nozīmēts neliels skaits kontroles asistentu. Tādējādi lopkautuvju uzņēmumiem kā kārtējie izdevumi ir jāsedz visas izmaksas, kas saistītas ar jauno kontroles asistentu mācībām, pat ja kontroles asistenti nenokārto nepieciešamos pārbaudījumos, lai iegūtu kontroles asistentu kvalifikāciju. Minētajiem uzņēmumiem ir arī jāmaksā par asistentiem, kas tikuši pieņemti darbā Dānijas Veterinārajā un pārtikas dienestā kā kontroles asistenti, kuri apmeklējuši mācības un kuri tikuši pieņemti darbā citās ar gaļas kontroli nesaistītās amata vietās vai ārpus šīs iestādes. Turklāt visiem lopkautuvju uzņēmumiem ir jāmaksā par jaunu kontroles asistentu mācībām neatkarīgi no tā, vai šie kontroles asistenti ir vai nav tikuši pieņemti darbā attiecīgajos uzņēmumos.

24 2009. gada 5. janvārī Liellopu gaļas nozares arodorganizācija, kura rīkojās septiņu Dānijas lopkautuvju uzņēmumu vārdā, cēla prasību, ar kuru tā tiecās panākt, lai pārtikas, lauksaimniecības un zivsaimniecības ministrs atzītu, ka ne to personu, kas pieņemtas darbā saistībā ar kontroles asistentu mācībām, mācību izdevumi, ne šo mācību laikā samaksātais atalgojums nevar tikt ņemti vērā, lai noteiktu nodevu, kas tiek iekasēta, lai segtu ar oficiālajām kontrolēm saistītās izmaksas. Tā turklāt pieprasīja, lai tiktu atmaksātas, iespējams, prettiesiski iekasētās nodevas.

25 Iesniedzējtiesa uzskata, ka, lai izspriestu tajā izskatāmo strīdu, Regula Nr. 882/2004 ir jāinterpretē nolūkā noteikt, vai atalgojums un ar jauno kontroles asistentu mācībām saistītie izdevumi var tikt ņemti vērā par gaļas kontroli iekasēto nodevu apmēra aprēķināšanai.

26 Iesniedzējtiesas ieskatā, no Regulas Nr. 882/2004 preambulas 32. apsvēruma, kā arī no 26. panta un 27. panta 1. punkta izriet, ka dalībvalstis no nodevas var segt ar oficiālajām kontrolēm saistītos izdevumus. Tomēr no šīs regulas 27. panta 4. punkta a) apakšpunkta izriet, ka no nodevas finansētās izmaksas var būt tikai tie izdevumi, kas jāmaksā atbildīgajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar minētās regulas VI pielikumā uzskaitītajiem kritērijiem.

27 Šādos apstākļos *Østre Landsret* (Austrumu reģiona Apelācijas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Regulas Nr. 882/2004 27. panta 4. punkta a) apakšpunkts, kā arī tās VI pielikuma 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstis, nosakot nodevu, ar ko apliek pārtikas nozares uzņēmumus, tajā nedrīkst iekļaut to personu atalgojuma un mācību izdevumus, kuras ir pieņemtas darbā valsts sektorā, lai pabeigtu mācību kursu, kas atbilst Regulā Nr. 854/2004 "veterinārārsta palīga" specialitātei izvirzītajām prasībām, bet kuras pirms viņu uzņemšanas mācību kursā nav veikušas vai šo mācību laikā neveic ar gaļas kontroli saistītus pienākumus?"

Par prejudiciālo jautājumu

28 Ar savu prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 882/2004 27. panta 4. punkta a) apakšpunkts, kā arī tās VI pielikuma 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj, ka dalībvalstis, nosakot oficiālajām kontrolēm paredzēto nodevu, ko iekasē no pārtikas

nozares uzņēmumiem, apmēru, tajā iekļauj izdevumus saistībā ar to personu atalgojumu un mācībām, kuras apmeklē obligātās kontroles asistentu pamatmācības un kuras pirms šī mācību kursa nav veikušas vai šo mācību laikā neveic ar gaļas kontroli saistītus pienākumus.

29 Vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 854/2004 5. panta 1. un 4. punktu, kā arī šīs regulas I pielikuma I un III sadaļu sertificēti veterinārārsti lopkautuvēs pilda kontroles un inspekcijas uzdevumus un tiem var palīdzēt veterinārārsta palīgi. Turklāt no minētā pielikuma III sadaļas III nodaļas izriet, ka atsevišķos specifiskos gadījumos lopkautuves personālam var atļaut pildīt specializēto veterinārārsta palīgu funkcijas.

30 Regulas Nr. 882/2004 27. panta 1. punktā ir paredzēts, ka "dalībvalstis var iekasēt nodevas vai maksas, lai segtu ar oficiālo kontroli saistītos izdevumus". Šajā ziņā šī panta 4. punkta a) apakšpunktā ir precizēts, ka nodevas "nedrīkst būt lielākas par izdevumiem, kuri atbildīgajām kompetentajām iestādēm radušies saistībā ar VI pielikumā minētajiem kritērijiem", kurā tostarp paredzēts oficiālo kontroļu veikšanā iesaistīto darbinieku atalgojums un ar tiem saistītie izdevumi, ieskaitot "apmācības darbības".

31 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka, pretēji tam, ko apgalvo Dānijas valdība, Regulas Nr. 882/2004 27. pantā dalībvalstīm nav paredzēta rīcības brīvība attiecībā uz kritērijiem, kas jāņem vērā nodevu apmēra aprēķināšanai.

32 Proti, Savienības likumdevējs ar mērķi cīnīties pret konkurences izkropļojumiem ir pieņēmis saskaņotus noteikumus par oficiālo kontroļu finansēšanu, kas tostarp attiecas dažādiem kritērijiem, kurus var ņemt vērā, lai noteiktu oficiālo kontroļu izmaksu segšanai paredzēto nodevu apmēru (šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/Vācija, C-270/07, EU:C:2009:168, 42. punkts).

33 Šajā kontekstā no Regulas Nr. 882/2004 27. panta 4. punkta a) apakšpunkta formulējuma, kāds tas atgādināts šī sprieduma 30. punktā, skaidri izriet, ka šīs regulas VI pielikumā izsmeļoši norādīti kritēriji, kurus var ņemt vērā ar lopkautuvju uzņēmumos veiktajām oficiālajām kontrolēm saistīto nodevu apmēra aprēķināšanai.

34 Ir jānorāda, ka Regulas Nr. 882/2004 dažādu valodu redakcijas atšķiras attiecībā uz šajā VI pielikumā izmantotajiem terminiem, lai definētu to personu kategoriju, attiecībā uz kurām veiktie izdevumi var tikt segti no šīm nodevām. Konkrētāk, šī regula vācu valodas redakcijā ("des für die amtlichen Kontrollen eingesetzten Personals") un franču valodas redakcijā ("personnel chargé des contrôles officiels") attiecas uz darbiniekiem, kas veic kontroles, savukārt angļu valodas redakcijā ("staff involved in the official controls") un itāļu valodas redakcijā ("personale partecipante ai controlli ufficiali") tajā ir izmantoti jēdzieni, kas varētu attiekties uz plašāku personu loku. Attiecībā uz minētās regulas dāņu valodas redakciju šī pielikuma 1. punktā ir norādīts, ka no nodevām var tikt finansēts to darbinieku atalgojums, kuri veic oficiālās pārbaudes ("lønninger til personale, der udfører offentlig kontrol"), lai gan šī paša pielikuma 2. punktā, izmantojot plašāku formulējumu, ir norādīts, ka var tikt finansētas ar oficiālās kontroles veikšanu saistītu darbinieku izmaksas ("personaleudgifter i forbindelse med offentlig kontrol").

35 Dānijas valdība savos apsvērumos apgalvo, ka iesaistes pakāpe kontrolēs nav raksturota nevienā no Regulas Nr. 882/2004 VI pielikuma valodu redakcijām, un tādējādi uzskata, ka tā neizslēdz, ka dalībvalsts no nodevas finansē kontroles asistentu mācību izdevumus, pat ja šīs izmaksas nav radušās saistībā ar personām, kas faktiski un tieši veic pārbaudes.

36 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienā no Savienības tiesību normas valodu redakcijām lietotais formulējums nevar būt vienīgais pamats šīs tiesību normas interpretācijai vai arī tam nevar piešķirt prioritāru nozīmi salīdzinājumā ar pārējo valodu redakcijām. Savienības tiesību normas ir interpretējamas un piemērojamas vienveidīgi, ņemot vērā visu Savienības oficiālo valodu

redakcijas. Gadījumā, ja Savienības tiesību normas teksts dažādu valodu redakcijās atšķiras, attiecīgā norma ir jāinterpretē saistībā ar tā tiesiskā regulējuma vispārējo struktūru un mērķi, kurā šī norma ietilpst (spriedums *Axa Belgium*, C-494/14, EU:C:2015:692, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

37 Konkrētajā gadījumā Regulas Nr. 882/2004 mērķis, kāds tas izriet no tās 1. panta, tostarp ir ar oficiālo kontroļu īstenošanu novērst, likvidēt vai līdz pieņemamam līmenim samazināt risku, kam ir pakļauti cilvēki un dzīvnieki. Šīs regulas 3. pantā ir paredzēts, ka dalībvalstis nodrošina, ka šīs kontroles tiek veiktas regulāri.

38 Turklāt no Regulas Nr. 882/2004 preambulas 11. un 32. apsvēruma izriet, ka, lai dalībvalstu kompetentās iestādes pareizi izpildītu savus pienākumus, to rīcībā būtu jābūt pietiekamam, attiecīgi kvalificētam un pieredzējušam personālam un tās pat var iekasēt nodevas vai maksas, lai segtu saistībā ar oficiālajām kontrolēm radušās izmaksas.

39 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai gan Regulas Nr. 882/2004 26. pantā, lai finansētu "personālu un pārējos oficiālās kontroles resursus apgādātu ar visiem vajadzīgajiem līdzekļiem", ir paredzēta gan vispārējā nodokļu režīma izmantošana, gan nodevu vai maksu ieviešana, šīs regulas 27. pantā ir paredzētas tikai nodevas un maksas un tās 1. punktā dalībvalstīm tās ir atļauts iekasēt vienīgi, "lai segtu ar oficiālo kontroli saistītos izdevumus". No iepriekš minētā izriet, ka nodevas nevar tikt paredzētas, lai segtu izmaksas, kas dalībvalstīm faktiski rodas, īstenojot kontroli pārtikas nozares uzņēmumos, un ka to mērķis nav šī personāla sākotnējās mācību izmaksas attiecināt uz konkrētās nozares uzņēmumiem.

40 Tādējādi Regulas Nr. 882/2004 VI pielikums, uz kuru ir ietverta atsauce tās 27. pantā, ir jāinterpretē tā, ka tas attiecas tikai uz to personu atalgojumu un izmaksām, kas faktiski piedalās oficiālo kontroļu veikšanā.

41 Tostarp šajā ziņā ir jāatgādina, ka šīs kontroles, kā norādīts šī sprieduma 29. punktā, parasti veic sertificēti veterinārārsti, kuriem var palīdzēt vienīgi veterinārārsta palīgi vai atsevišķos specifiskos gadījumos – lopkautuves personāls. Ne no vienas Regulas Nr. 854/2004 tiesību normas neizriet, ka personas, kas apmeklē veterinārārsta palīga obligātās pamatmācības, minēto mācību laikā var piedalīties oficiālo kontroļu īstenošanā.

42 Tādējādi uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 882/2004 27. panta 4. punkta a) apakšpunkts, kā arī VI pielikuma 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj, ka dalībvalstis, nosakot no pārtikas nozares uzņēmumiem iekasēto nodevu apmēru, tajā iekļauj izdevumus saistībā ar veterinārārsta palīgu obligātajām pamatmācībām.

Par tiesāšanās izdevumiem

43 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem, 27. panta 4. punkta a) apakšpunkts un VI pielikuma 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj, ka dalībvalstis, nosakot no pārtikas nozares uzņēmumiem iekasēto nodevu apmēru, tajā iekļauj izdevumus saistībā ar veterinārārsta palīgu obligātajām pamatmācībām.

[Paraksti]